

Arrest

**nr. 313 324 van 23 september 2024
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. SEBRECHTS
Generaal Lemanstraat 55/5
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 23 juli 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 6 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 4 april 2024.

Ook haar echtgenoot dient een beschermingsverzoek in op 6 december 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 april 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, G.L.(...) (°2/10/1981), verklaart een Georgisch staatsburger te zijn, geboren te dorp Vejini bij Gurjaani. U bent orthodox Christen. U huwde in november 2023 met D.B.(...). Jullie hebben sinds tien jaar een relatie en hebben één dochter Ba.(...) (°10/11/2013).

Sinds 2016 werkte u als opvoedster op een kleuterschool waar ook uw partner actief was als logistiek medewerker. Twee jaar voor jullie vertrek kwamen mensen van de partij Georgische Droom (GD) naar de school, waar ze met de directie spraken. Hierop sprak de directie het personeel toe en gaf aan dat jullie op GD moesten stemmen bij de aankomende verkiezingen. U en uw partner besloten niet te gaan stemmen, net als jullie collega M.(...).

Sindsdien kwamen enkele mensen van GD vijf tot zes keer naar jullie huis. De eerste twee keer, vlak na de verkiezingen, sprak u samen met uw partner met hen in de tuin. De andere keren sprak u niet met hen. Soms spraken ze daarbij tegen uw partner, soms tegen uw zonen. In deze twee jaar werd uw partner ook regelmatig op straat aangesproken. Hij vertelde u hier niet veel over.

Twee tot drie keer ontving u een telefoon waarbij niemand iets zei. U vermoedt dat dit dezelfde mensen waren die wilden nagaan of jullie thuiswaren. Ook uw zonen werden enkele keren aangesproken op straat.

Ongeveer een jaar voor jullie vertrek besloot u tegen de wil van uw partner om naar de politie te gaan. Hij is hier niet van op de hoogte. U diende een aanklacht in maar trok die drie of vier dagen later weer in omdat u niet gelooft dat de politie zou hebben opgetreden.

Twee maanden voor jullie vertrek werd het huis van M.(...), die ook jullie buurvrouw was, in brand gestoken. Jullie besloten hierop het land te verlaten. Op 05/12/2023 verlieten jullie het land. Een dag later kwamen jullie aan in België, waar jullie op 13/12/2023 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie de originele paspoorten van jullie drie voor, net als jullie originele geboorteakten, jullie originele trouwakte, jullie originele blanco strafregisters, het originele diploma van B.(...) en foto's van het afgebrande huis van M.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Na een grondige analyse dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart bij terugkeer naar Georgië een ernstige vrees te koesteren door de problemen met mensen van Georgische Droom (GD). U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde asielmotieven als uw echtgenoot (CGVS L.(...), p. 5). In zijn dossier (CG xxx) werd een weigeringsbeslissing genomen, waardoor ook in uw hoofde geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld op deze basis. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

“ Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

Na een grondige analyse dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart bij terugkeer naar Georgië een ernstige vrees te koesteren door de problemen met mensen van Georgische Droom. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen doordat de aangehaalde gebeurtenissen geen vervolgingsfeiten uitmaken, door tegenstrijdigheden tussen jullie verklaringen en doordat jullie onvoldoende pogingen hebben ondernomen om nationale bescherming te krijgen.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat de feiten die jullie hebben aangehaald, namelijk druk om op een partij te stemmen en woordenwisselingen, niet ernstig genoeg zijn om als vervolgingsfeiten te worden aangenomen. De fysieke aanval op u was allerminst geloofwaardig (zie infra).

Bovendien kwamen enkele opvallende vaag- en tegenstrijdigheden boven tussen het relaas van u en uw echtgenote, wat afdoet aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

Ten eerste waren jullie verklaringen over de oorsprong van jullie problemen, namelijk de vraag op school om voor Georgische Droom te stemmen, opvallend inconsistent. Zo vertelde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat jullie een lijst moesten invullen over jullie partijvoorkeur en mensen van Georgische Droom jullie hierna toespraken en dwongen voor hen te stemmen (CGVS B.(...), p. 6,9). U gaf aan dat L.(...) hierbij was (CGVS B.(...), p. 8) en toch was jullie weergave erg verschillend. L.(...) gaf immers aan dat mensen van GD met de directie spraken en hierop enkel de directie met het personeel sprak (CGVS, p. 6, 9). Dat deze weergave dusdanig verschilt, doet reeds twijfels rijzen bij jullie bewering dat jullie op school gedwongen werden voor GD te stemmen. Ook over het directe gevolg hiervan, namelijk jullie ontslag, was u inconsistent doorheen de procedure. Zo had u bij uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangegeven dat jullie hierop ontslagen werden (Vragenlijst 3.5 B.(...)), waar uit jullie persoonlijke onderhouds bij het CGVS bleek dat jullie zelf ontslag namen (CGVS B.(...), p. 11; CGVS L.(...), p. 4). Hiermee geconfronteerd, gaf u aan dat u dit zei omdat jullie geen andere keuze hadden dan te stoppen met dit werk (CGVS B.(...), p. 12). Dit kan toch niet verklaren dat deze belangrijke nuance is binnengeslopen in uw eerste interview en doet verdere vragen rijzen bij het initiële voorval op de school.

Ten tweede waren ook jullie verklaringen over de incidenten nadien vaag en tegenstrijdig. Zo slaagden jullie er allebei doorheen het persoonlijk onderhoud niet in de chronologie van gebeurtenissen te reconstrueren en bleven jullie vooral in algemene termen herhalen dat jullie onderdrukt werden en lastiggevallen. Gevraagd naar specifieke incidenten, waren jullie verklaringen opvallend inconsistent. Zo gaf u aan dat u eenmaal fysiek werd aangevallen en met blauwe plekken in uw aangezicht meteen naar huis ging en uw partner zag (CGVS B.(...), p. 10-11), terwijl L.(...) daarentegen aangaf dat u bij haar weten nooit fysiek werd aangevallen en ze geen verwondingen bij u heeft gezien (CGVS L.(...), p. 8). Daarnaast is het opvallend dat u dit incident niet vermeldde bij uw interview bij DVZ aangezien dit de enige keer was dat ze echt gewelddadig zouden zijn geworden tegen u (DVZ Vragenlijst 3.5).

Ook over de bezoeken aan jullie huis kwamen enkele opvallende tegenstrijdigheden boven. Zo gaf L.(...) aan dat ze slechts tweemaal met deze mensen sprak toen ze naar jullie huis kwamen, waar u expliciet aangaf dat ze de laatste keer voor jullie vertrek ook met deze mensen sprak (CGVS B.(...), p. 10; CGVS L.(...), p. 6). Hiermee geconfronteerd, gaf L.(...) aan dat ze zich dit niet meer herinnerde (CGVS L.(...), p. 10). Dit is niet geloofwaardig, aangezien de enige twee bezoeken waar ze wel aangaf erbij te zijn geweest reeds drie jaar geleden plaatsvonden en ze zich dan het meest recente bezoek vlak voor jullie vertrek niet zou hebben herinnerd.

Daarnaast vermeldde L.(...) bij haar interview bij DVZ slechts twee bezoeken. Hiermee geconfronteerd, gaf ze aan dat ze dat had aangegeven omdat dit de enige keren waren dat ze hen zag en ze kort moest zijn bij DVZ (CGVS L.(...), p. 9-10). Het blijft hierbij bevreemdend dat ze geen ander cijfer aangaf, aangezien ze volgens uw verklaringen bij het CGVS minstens vijf keer langskwamen (DVZ vragenlijst L.(...) 3.5; CGVS L.(...), p. 9-10).

Tevens gaf u aan dat L.(...) eenmaal op straat werd aangesproken (CGVS B.(...), p. 9), waar L.(...) ontkende dat dit ooit gebeurde (CGVS, p. 8, 9). Tot slot vermeldde L.(...) bij DVZ dat het huis van de buurvrouw één jaar geleden afbrandde, dus in december 2022, waar jullie bij het CGVS beide spraken van twee maanden voor jullie vertrek, dus in oktober 2023 (DVZ vragenlijst 3.5 L.(...); CGVS B.(...), p. 6; CGVS L.(...), p. 6).

Zulke frappante tegenstrijdigheden, zowel over de oorsprong van jullie problemen als de incidenten nadien, doen ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid ervan. Hiermee hebben jullie het CGVS geen transparant zicht geboden op de gebeurtenissen die jullie Georgië hebben doen verlaten.

Tot slot stelt het CGVS vast dat jullie geen beroep hebben gedaan op de voorhanden beschermingsmogelijkheden binnen Georgië, wat men nochtans kan verwachten.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U gaf aan dat jullie nooit naar de politie gingen omdat jullie dachten dat zij jullie ook zouden beledigen en ze jullie niet zouden helpen. U baseerde zich hiervoor op het feit dat na de brandstichting van Mzia's huis nooit een dader werd gevat. Hierbij merkt het CGVS op dat de politie na de brandstichting wel een onderzoek was gestart wat toont dat de politie wel ageerde (CGVS B.(...), p. 12). Doordat u van deze zaken geen schriftelijke documenten kan neerleggen blijft uw bewering dat zij niet geholpen is geweest ook al kende ze de dader, bij een blote bewering. Het CGVS kan door dit gebrek aan bewijs niet inschatten op welke manier dit proces is gevoerd en of hier zoals u beweert effectief nalatigheid in het spel was. Het feit dat jullie nooit andere instanties probeerden te contacteren omdat u de situatie wilde vermijden of jullie nooit overwogen in een ander deel van Georgië te gaan wonen 'omdat ze jullie overal zouden terugvinden', baseerde u ook louter op vermoedens en blote beweringen (CGVS B.(...), p. 12). Bijgevolg kan men nog steeds verwachten dat u beroep had gedaan op de nationale bescherming die voorhanden is in Georgië zelf.

Hierbij stelt het CGVS ter volledigheid nog vast dat uit jullie relaas geen signalen bovenkomen dat deze incidenten iets te maken zouden hebben met uw politieke activiteiten uit 2007. Jullie hebben voor 2021 immers nooit problemen gehad en uw politieke rol om na de natuurramp te helpen was toen slechts lokaal, kleinschalig en niet controversieel (CGVS B.(...), p. 4, 11).

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4,§2) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Jullie identiteits-documenten, geboorteakten, trouwakte en diploma bevestigen slechts jullie identiteit, herkomst, huwelijk en uw scholing, dewelke hier niet ter discussie staan. Jullie blanco strafregisters veranderen evenmin iets aan de bovenstaande redenering aangezien er geen vermoeden van misdaden bestaat. De foto's van het afgebrande huis tonen enkel dat een huis is afgebrand, maar niet in welke context of welke vrees dit voor jullie aantoont.

Op basis van hetgeen wat voorafgaat wordt u dan ook de internationale bescherming geweigerd. U toont geenszins aan dat u een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt bij terugkeer naar Georgië."

Betreffende het feit dat u aangaf wel aangifte te hebben gedaan bij de politie, stelt het CGVS vast dat u hier geen schriftelijk bewijs van heeft voorgelegd waarmee u dit niet kan aantonen. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat jullie dringend moesten vertrekken, geldt niet aangezien jullie na de brandstichting besloten te

vertrekken en jullie nadien nog twee maanden hadden om het bewijsmateriaal te verzamelen (CGVS L.(...), p. 4). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u deze aangifte kort daarna weer heeft ingetrokken, wat deze poging tot zoeken naar nationale bescherming tenietdoet. Uw reden, namelijk dat u vond dat ze jullie toch niet zouden helpen en dat u merkte na uw aangifte dat ze niets zouden doen, bleef bij een assumptie die u niet kon onderbouwen (CGVS L.(...), p. 4-5).

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van hetgeen wat voorafgaat wordt u dan ook de internationale bescherming geweigerd. U toont geenszins aan dat u een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt bij terugkeer naar Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. Ten aanzien van verzoeksters echtgenoot wordt op 30 april 2024 eveneens een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat hiertegen werd ingediend is gekend onder rolnummer 317 576.

2. Verzoekschrift en stukken

Verzoekster neemt hetzelfde middel en dezelfde argumentatie aan zoals aangebracht in het verzoek-schrift van haar echtgenoot.

In een enig middel voert zij eveneens de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster begint de uiteenzetting van haar middel met een algemene inhoudelijke toelichting bij enkele van de door haar geschonden geachte bepalingen en beginselen en gaat vervolgens in op de motivering van de bestreden beslissing over haar beschermingsverzoek. Zij gaat hierbij in op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake het voorhanden zijn van nationale bescherming in Georgië en de vaag- en tegenstrijdigheden in haar verklaringen en die van haar echtgenoot.

Verzoekster gaat vervolgens in op de subsidiaire beschermingsstatus en stelt dat personen die niet op de Georgische Droom stemmen systematisch gediscrimineerd en onderdrukt worden. Haar terugsturen houdt volgens verzoekster een schending in van artikel 3 van het EVRM.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoekster de notities van haar persoonlijk onderhoud toe alsook foto's van wat het afgebrand huis van de collega van haar echtgenoot moet voorstellen.

3. De partijen dienen geen pleitnota in.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die

conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeksters vluchtmotieven identiek zijn aan die van haar echt-genoot, zoals in de bestreden beslissing wordt aangehaald. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

De bestreden beslissing is bijgevolg grotendeels identiek aan deze die werd genomen in hoofde van verzoeksters echtgenoot.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster in onderhavig verzoekschrift een middel ontwikkelt dat integraal gelijkloopt met de middelen van haar echtgenoot in zijn beroep.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest van 23 september 2024 met nr. 313 323 de aanvraag om internationale bescherming van verzoeksters echtgenoot verworpen.

In dit arrest wordt in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet gemotiveerd als volgt:

“5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart dat hij en zijn echtgenote Georgië hebben verlaten omwille van problemen met mensen van de partij Georgische Droom (GD).

Uit de informatie aangeleverd door het CGVS bij aanvullende nota van 6 juni 2024 (COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023), blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie worden veroordeeld tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld. In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode worden benaderd om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Uit voorgaande bevindingen wordt besloten dat in hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming noodzaakt, waarbij de verzoeker om internationale bescherming ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging in concreto aan te tonen.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker geen persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt. Deze beslissing is gebaseerd op een aantal vaststellingen die als volgt kunnen worden samengevat: (i) de door verzoeker en zijn echtgenote aangehaalde feiten, met name druk om op een partij te stemmen en een woordenwisseling, zijn niet ernstig

genoeg om als vervolgingsfeiten te worden aangenomen; (ii) de vele en opvallende vaag- en tegenstrijdigheden over zowel de oorsprong van hun problemen als de incidenten nadien doen afbreuk aan hun verklaringen over de gebeurtenissen die hen Georgië hebben doen verlaten; (iii) zij tonen niet aan geen beroep te kunnen doen op de in Georgië voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden; (iv) uit het relaas komen geen signalen boven dat deze incidenten iets te maken zouden hebben met verzoekers politieke activiteiten uit 2007; (v) de bijgebrachte documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen.

De vaststellingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote alsook de door hen bijgebrachte documenten, zoals omstandig gemotiveerd in de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bij die het geheel van bovenstaande motieven, die draagkrachtig zijn, kunnen verklaren of weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij om onderstaande redenen in gebreke blijft.

5.2. Verzoeker meent dat de verwerende partij onredelijke verwachtingen heeft gesteld bij het beoordelen van hun vluchtrelaas en gaat niet akkoord met de vastgestelde vaag- en tegenstrijdigheden.

Zo stelt hij dat men niet kan verwachten dat hij zich het exacte aantal ontmoetingen met vertegenwoordigers van de Georgische Droom kan herinneren, laat staan de exacte datum van deze bezoeken.

Verzoeker kan in zijn betoog echter niet worden gevolgd. Vooreerst wordt verzoeker en zijn echtgenote nergens verweten dat zij geen exacte data kunnen geven van de bezoeken die zouden hebben plaatsgevonden. Verzoekers betoog hierover is daarom niet dienstig. Verder mag van verzoeker en zijn echtgenote redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over het aantal bezoeken aan hun huis aangezien deze beweerde bedreigingen essentiële elementen van het vlucht-relaas betreffen. Zoals in de bestreden beslissing terdege wordt vastgesteld, blijven zij hiertoe in gebreke. Verzoekers echtgenote vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) slechts twee bezoeken, terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud het over vijf à zes bezoeken had (CGVS vragenlijst, 3.5; NPO, p. 6, 9-10); verzoeker op zijn beurt verklaarde dat de mensen van GD ongeveer zeven keer zijn langsgelopen (NPO, p. 9-10). Deze verklaringen vallen niet met elkaar te rijmen. Dat uit hun verklaringen blijkt dat zij meermaals zijn benaderd door mensen van GD, is onafdoende. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, vormt hun onvermogen om eenduidige verklaringen af te leggen over het aantal bezoeken aan hun huis, wel degelijk een negatieve indicatie van de geloofwaardigheid van hun relaas.

Daarbij waren ook hun verklaringen over de oorsprong van hun problemen en over de incidenten nadien vaag en tegenstrijdig, zoals de commissaris-generaal terdege en op omstandige wijze heeft uitgewerkt in de bestreden beslissing.

Hoewel in het verzoekschrift wordt gewezen op algemene informatie waaruit blijkt dat getraumatiseerde asielzoekers aan geheugenverlies kunnen lijden, moet worden benadrukt dat voor verzoeker en zijn echtgenote geenszins een diagnose van een trauma werd vastgesteld. Verzoeker legt geen medisch attest bij dat zijn beweringen inzake de traumatische gebeurtenissen en geheugenproblemen van hem en zijn echtgenote onderbouwt, zodat niet zonder meer een aantasting van hun geheugen en cognitieve vermogens kan worden aangenomen, laat staan dat zij zich in de onmogelijkheid zouden bevinden om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte en coherente wijze mee te delen. Verzoekers uitleg hierover in het verzoekschrift overtuigt bijgevolg niet. Dit klemt te meer nu uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen heeft gesteld, die verzoeker en zijn echtgenote goed konden volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begrepen. Aan verzoekers werden ook zowel open als concrete vragen gesteld.

Er liggen thans dus geen elementen voor die een aantasting van verzoekers geheugen en/of dat van zijn echtgenote aantonen waardoor zij zich in de onmogelijkheid zouden bevinden om concrete feiten en gebeurtenissen op een eenduidige en precieze wijze mee te delen. De algemene beweringen dat hun geheugen is aangetast door traumatische gebeurtenissen kunnen dan ook niet volstaan ter verklaring van de vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote.

De vaststelling dat verzoeker en zijn echtgenote uiterst tegenstrijdige verklaringen afleggen over essentiële elementen in hun relaas, zowel over de oorsprong van hun problemen als de incidenten nadien, doet ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid ervan, waarbij de verwerende partij terecht besluit dat verzoeker en zijn echtgenote geen transparant zicht hebben geboden op de gebeurtenissen die hen Georgië zouden hebben doen verlaten.

5.3. Los van de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden problemen met mensen van GD, wordt er bovendien op gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan

nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoeker in casu niet slaagt.

Uit de landeninformatie die beschikbaar is in het rechtsplegingsdossier, met name de COI Focus "Georgië – Algemene situatie" van 11 december 2023 waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen ook een beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op het vlak van de mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Hoewel er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds worden gesteld dat bescherming wordt geboden door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen kan worden aangetoond dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk worden vervolgd. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Uit voormelde COI Focus van december 2023 blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij die doet besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. De Raad stipt hierbij nog aan dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Er mag dan ook redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij aantoont dat bescherming in zijn persoonlijk geval niet beschikbaar is.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hierin evenwel niet. Hij toont immers niet aan dat in zijn individueel geval geen overheids-bescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

De commissaris-generaal stelt in dit verband terdege: "U gaf aan dat jullie nooit naar de politie gingen omdat jullie dachten dat zij jullie ook zouden beledigen en ze jullie niet zouden helpen. U baseerde zich hiervoor op het feit dat na de brandstichting van M.(...)'s huis nooit een dader werd gevat. Hierbij merkt het CGVS op dat de politie na de brandstichting wel een onderzoek was gestart wat toont dat de politie wel ageerde (CGVS B.(...), p. 12). Doordat u van deze zaken geen schriftelijke documenten kan neerleggen blijft uw bewering dat zij niet geholpen is geweest ook al kende ze de dader, bij een blote bewering. Het CGVS kan door dit gebrek aan bewijs niet inschatten op welke manier dit proces is gevoerd en of hier zoals u beweert effectief nalatigheid in het spel was. Het feit dat jullie nooit andere instanties probeerden te contacteren omdat u de

situatie wilde vermijden of jullie nooit overwogen in een ander deel van Georgië te gaan wonen 'omdat ze jullie overal zouden terugvinden', baseerde u ook louter op vermoedens en blote beweringen (CGVS B.(...), p. 12). Bijgevolg kan men nog steeds verwachten dat u beroep had gedaan op de nationale bescherming die voorhanden is in Georgië zelf."

Door louter te herhalen dat M. een aangifte heeft gedaan maar dat de lokale autoriteiten deze naast zich hebben neergelegd, slaagt hij er niet in anders te doen denken over deze pertinente bevindingen van de commissaris-generaal. Dat er sprake is van politieke beïnvloeding en selectieve rechtshandhaving, is dan ook niet meer dan een blote bewering en wordt door verzoeker geenszins aannemelijk gemaakt.

Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Hij toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben en hij slaagt er dus niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

5.4. De overige motieven in de bestreden beslissing, zoals samengevat in punt 5.1., die terecht zijn en determinerend, laat verzoeker volledig ongemoeid. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van de door hem afgelegde verklaringen, het opwerpen van verschoningsgronden, het volharden in zijn verklaringen en het tegenspreken van de conclusies van de commissaris-generaal, zonder de motieven in concreto te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing te ontkrachten. Zij blijven bijgevolg gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft de foto's van het afgebrand huis gevoegd aan het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat deze dezelfde zijn als deze die verzoeker eerder aan het CGVS heeft voorgelegd. Het hoeft geen betoog dat het louter voorleggen van dezelfde foto's geen ander licht werpt op de gedane beoordeling hierover, met name dat deze enkel aantonen dat een huis is afgebrand, maar niet in welke context. Hieruit kan dan ook niet blijken dat deze feiten zich hebben voorgedaan zoals verzoeker beweert en de foto's op zich volstaan niet om verzoekers persoonlijke problemen aannemelijk te maken.

5.5. Gelet op wat voorafgaat is in deze niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel aan documenten, de verklaringen van verzoeker en landeninformatie in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad de voorgaande bevindingen, waaronder deze van de commissaris-generaal, voldoende pertinent en determinerend om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen."

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert waar de commissaris-generaal ten aanzien van haar nog terdege het volgende bemerkt:

"Betreffende het feit dat u aangaf wel aangifte te hebben gedaan bij de politie, stelt het CGVS vast dat u hier geen schriftelijk bewijs van heeft voorgelegd waarmee u dit niet kan aantonen. Uw verklaring hiervoor, namelijk dat jullie dringend moesten vertrekken, geldt niet aangezien jullie na de brandstichting besloten te vertrekken en jullie nadien nog twee maanden hadden om het bewijsmateriaal te verzamelen (CGVS L.(...), p. 4). Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u deze aangifte kort daarna weer heeft ingetrokken, wat deze poging tot zoeken naar nationale bescherming tenietdoet. Uw reden, namelijk dat u vond dat ze jullie toch niet zouden helpen en dat u merkte na uw aangifte dat ze niets zouden doen, bleef bij een assumptie die u niet kon onderbouwen (CGVS L.(...), p. 4-5)."

Dit motief blijft bijgevolg staande en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op wat voorafgaat is in deze niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel aan documenten, de verklaringen van verzoekster en landeninformatie in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad de voorgaande bevindingen, waaronder deze van de commissaris-generaal, voldoende pertinent en determinerend om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

7. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikelen 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen.

8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van het redelijkheids-beginsel en van de materiële motiveringsplicht.

9. Uit wat voorafgaat blijkt verder dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dus evenmin leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES